

Arrestnummer <i>C1 869</i> / 2025
Repertoriumnummer 2025 / <i>1958</i>
Datum van uitspraak 5 juni 2025
Notitienummer griffie
Notitienummer parket-generaal 2025/PGG/236 2025/VJ11/188

Hypothecaire inschrijving

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

2025/PGG/236 - 2025/VJ11/188

Not.nr. IE66.L1.008012/22

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr.

[RRN

met Belgische nationaliteit,
geboren
wonende te
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek, namelijk zij die de misdaad of het wanbedrijf hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks hebben meegewerkt, meer bepaald als uitvoerder en dader:

A gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd,

namelijk een grond gewoonlijk gebruikt te hebben voor het opslaan van allerlei materialen, materieel en afval, meer bepaald de opslag van o.a. afvalcontainers, metalen afvalstoffen en materialen bestaande uit ijzer, zink, koper, inox, aluminium ed., afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (boiler, fornuis, koelkasten...), stookoliehouders, autobatterijen enz.

(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)
te in de niet-verjaarde periode van 1 mei 2000 tot en met 19 februari 2024

Van 1 mei 2000 tot 1 september 2009 inbreuk uitmakende op artikel 99 § 1 5° a) strafbaar gesteld door artikel 146 al. 1-1° van het decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ;

Van 1 september 2009 tot 1 maart 2018 inbreuk uitmakende op 4.2.1.5° a), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

B gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het parkeren van voertuigen, wagens of aanhangwagens, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd, namelijk een grond gewoonlijk gebruikt te hebben voor het parkeren van minstens 4 aanhangwagens

(art. 4.2.1., 5°, b), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Van 1 mei 2000 tot 1 september 2009 inbreuk uitmakende op artikel 99 § 1 5° b) strafbaar gesteld door artikel 146 al. 1-1° van het decreet d.d. 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ;

Van 1 september 2009 tot 1 maart 2018 inbreuk uitmakende op 4.2.1.5° b), strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. al.1-1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

te in de niet-verjaarde periode van 1 mei 2000 tot en met 19 februari 2024

C schending vergunningsplicht

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg

of voorzichtigheid, zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd of veranderd,

namelijk door de opslag en sortering van maximaal 100 ton niet-gevaarlijke afvalstoffen (rubriek 2.2.1 c) 1°), de opslag en sortering van maximaal 1 ton gevaarlijke afvalstoffen (rubriek 2.2.1 e) 1°), de opslag en mechanische behandeling van niet-gevaarlijke afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (rubriek 2.2.2 b) 1°) en de opslag en mechanische behandeling van gevaarlijke afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (rubriek 2.2.2 g) 1°) zonder geldige vergunning.

(art. 5.2.1. §§ 3, 4 en 6 lid 1, en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 5, 1°, c), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

Tot en met 22 februari 2017 strafbaar gesteld onder artikel 4 van het Milieuvergunningsdecreet en artikel 6bis van Vlarem I.

te in de niet-verjaarde periode van 1986 tot 22 augustus 2023, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen

D schending exploitatie- en vergunningsvoorwaarden

buiten de gevallen bedoeld in artikel 16.6.1. § 1 lid 2 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid, als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd, meer bepaald de hieronder vermelde artikelen:

1. Van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (VLAREM II):
 - Art. 5.2.1.2, door geen gebruik te hebben gemaakt van een geijkte weegbrug ;
 - Art. 5.2.1.3, door niet te beschikken over een goedgekeurd werkplan ;
 - Art. 5.2.1.5, door geen uithangbord met de vereiste vermeldingen te hebben opgehangen bij de ingang van de inrichting en geen groenscherm te hebben aangelegd ;
 - Art. 5.2.1.6, door de inrichting onvoldoende zindelijk te hebben gehouden en het afvalwater niet te hebben opgevangen ;
 - Art. 5.2.1.7, door de inrichting niet te hebben voorzien van een vloeistofdichte vloer met lekdicht afwateringssysteem ;
 - Art. 5.2.2.4.2, door ongevaarlijke vaste afvalstoffen niet steeds te hebben opgeslagen op daartoe aangewezen vloeren of in containers ;
 - Art. 5.2.2.5bis.4, door afgedankte batterijen en accu's niet steeds te hebben

- opgeslagen op overdekte locaties met vloeistofdichte vloer of in weerbestendige afgedekte en zuurbestendige containers ;
- Art. 5.2.2.7.1, door bovengrondse stookoliehouder te hebben aanvaard zonder dat deze leeg was en gereinigd werd ;
 - Art. 5.2.2.7.2, door schroot niet te hebben opgeslagen op een vloeistofdichte vloer aangesloten op een lekdicht afwateringssysteem of in vloeistofdichte containers.
2. Van het Besluit van de Vlaamse Regering van 17 februari 2012 tot vaststelling van het Vlaams Reglement betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen (VLAREMA):
- Art. 5.2.5.2, door afgedankte elektrische en elektronische apparatuur niet steeds op een milieuverantwoorde wijze te hebben opgeslagen ;
 - Art. 5.2.5.4, door de afgedankte EEA niet te hebben gerapporteerd aan BeWee ;
 - Art. 6.1.1.1, 6.1.1.2 en 6.1.1.3, door afvalstoffen te hebben vervoerd zonder dat er een identificatieformulier was gevoegd ;
 - Art. 6.1.1.3, 6.1.3.1, 7.2.1.1, 7.2.1.2, 7.2.1.4, 7.2.3.1 en 7.2.3.2, door geen afvalstoffenregister te hebben bijgehouden ;
 - Art. 6.1.3.1, door als inzamelaar, afvalstoffenhandelaar of -makelaar niet te hebben beschikt over de vereiste registratie ;

(art. 5.4.9. § 1 en 16.6.1. § 1 lid 1 Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid)

te in de niet-verjaarde periode van 1986 tot 22 augustus 2023, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen en minstens op 24 mei 2022, 14 oktober 2022, 10 juli 2023 en 22 juli 2023

E opzettelijk achterlaten of beheren van afvalstoffen in strijd met de voorschriften van het Materialendecreet of de uitvoeringsbesluiten ervan

opzettelijk, in strijd met de wettelijke voorschriften of in strijd met een vergunning, afvalstoffen te hebben achtergelaten, beheerd of overgebracht, te weten afvalstoffen te hebben achtergelaten of beheerd in strijd met de voorschriften van het Decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen of de uitvoeringsbesluiten ervan,

namelijk door zonder vergunning verschillende afvalstoffen te hebben opgeslagen, waaronder afgedankte elektrische en elektronische apparatuur, autobatterijen, oude metalen, stookoliehouders.

(art. 16.6.3. § 1 lid 1 en 16.6.4. Decreet 05 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid ; art. 3, 1° en 7°, 12 § 1 en 69 Decreet 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen)

te in de periode van 24 mei 2017 tot 22 augustus 2023, meermaals op niet nader te bepalen tijdstippen en minstens op 24 mei 2022, 14 oktober 2022, 10 juli 2023 en 22 juli 2023

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte: huis, 25a 16ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als: die de eigendomstitel heeft verkregen ingevolge akte aankoop dd. 21 augustus 1997, verleden voor notaris te

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, kamer K.17, besliste bij vonnis van 9 december 2024 op tegenspraak als volgt:

“Op strafgebied

Verklaart de feiten van tenlasteleggingen A, B, C, D en E bewezen in hoofde van Joël Maenhout.

Veroordeelt tot:

- een geldboete van 12.000,00 euro (=1.500,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8) of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen

Spreekt in hoofde van de bijzondere verbeurdverklaring uit voor 126.876,05 euro.

*Verplicht tot betaling van een bijdrage van **200,00 euro** (=25,00 euro, wettelijk te verhogen met 70 opdecimes, hetzij x 8), tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.*

*Verplicht tot betaling van een bijdrage van **24,00 euro** tot de financiering van het begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.*

*Verplicht tot betaling van de vaste vergoeding in strafzaken van **58,90 euro.***

Met betrekking tot de gerechtskosten,

Veroordeelt Joël Maenhout tot de gerechtskosten, begroot in totaal op **351,62 euro**.

Met betrekking tot het milieuherstel

Veroordeelt Joël Maenhout tot het inzamelen, vervoeren en verwerken van de achtergelaten afvalstoffen aanwezig op de percelen gelegen te kadastraal bekend binnen een termijn van 7 maanden vanaf de datum van dit vonnis.

Verklaart dit vonnis wat het milieuherstel betreft uitvoerbaar bij voorraad.

Op burgerlijk gebied

Houdt ambtshalve de (eventuele) burgerlijke belangen aan overeenkomstig artikel 4 V.T.Sv. Alles wat voorafgaat werd overeenkomstig de bepalingen van de wet op het gebruik der talen in het Nederlands behandeld.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld door het afleggen van een verklaring op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Kortrijk, op:

- 7 januari 2025 door de beklaagde Joël Maenhout;
- 14 januari 2025 door het openbaar ministerie.

Deze partijen dienden tegelijk elk een verzoekschrift in op die griffie, overeenkomstig artikel 204 Wetboek van Strafvordering.

1.3 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 9 mei 2025 in het Nederlands:

- de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester advocaat met kantoor te
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van advocaat-generaal.

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 9 december 2024 werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan. Hetzelfde geldt voor het indienen van de grievenformulieren.

De beklaagde formuleerde een nauwkeurige grief tegen de straf.

Het openbaar ministerie deed hetzelfde over de straf en de dwangsom.

De hoger beroepen van respectief de beklaagde en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

De schuld aan telastleggingen A, B, C, D1 en D2 en E staat voor de beklaagde definitief vast op grond van het vonnis van 9 december 2024. De saisine van het hof is beperkt tot de beslissing over de straf en de bijdrage aan het Slachtofferfonds, evenals over de dwangsom. De overige beslissingen zijn definitief.

3. De beklaagde pleegde de bewezen misdrijven met een zelfde misdadig opzet, zodat de beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek enkel de zwaarste straf is op te leggen voor die misdrijven samen.

De bewezen misdrijven tonen in hoofde van de beklaagde het ernstige gebrek aan aandacht voor de regels die de omgeving beschermen. Bezwarend is dat de beklaagde 38 jaar lang in agrarisch gebied een afvalwerkend bedrijf uitbaatte zonder volledig correcte vergunning.

De beklaagde is jaar en heeft een blanco strafregister. Hij geniet een pensioenuitkering.

De strafdoelstellingen kunnen onder meer bestaan in het uiting geven aan de maatschappelijke afkeuring ten aanzien van de overtreding van de strafwet, de bescherming van de maatschappij, het bevorderen van het herstel van het maatschappelijk evenwicht, het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade en het bevorderen van de maatschappelijke rehabilitatie en re-integratie van de dader. Geen enkele verdragsrechtelijke of wettelijke bepaling of algemeen rechtsbeginsel verzet zich ertegen dat het hof ook de vergeldende of de algemene of specifieke preventieve werking die van een straf kunnen uitgaan als een strafdoelstelling hanteert, naaste andere, en het zijn straftoemetsbeslissing erop afstemt.

De hierna bepaalde geldboete is passend voor het herstel van het maatschappelijk evenwicht en om tegelijk de beklaagde te confronteren met het feit dat zijn misdrijven en vervolging maatschappelijke kosten veroorzaakten in de vorm van de inzet van politie en justitie.

De helft van de geldboete legt het hof met uitstel van de tenuitvoerlegging ervan op en dit voor de maximale proeftermijn, om voldoende te garanderen dat er geen hervat zal zijn.

De geldboete is te verhogen met 70 deciemmen. De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraf zet de beklaagde er voldoende toe aan om de geldboete te betalen.

Door niet te voldoen aan de milieuregels deed de beklaagde belangrijke besparingen. Omdat hij niet de vruchten mag plukken van zijn misdrijven en die besparingen, veroordeelt het hof

hem tot verbeurdverklaring van het equivalent van de verkregen vermogensvoordelen. Dit bedrag begroot het hof zoals hierna bepaalt, waarbij het hof er oog voor heeft dat dit geen onredelijke zware straf mag vormen.

4. De beklaagde is gehouden tot de kosten in beroep.

Het hof veroordeelt de beklaagde als veroordeelde tot een correctionele hoofdstraf tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen). Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciemmen tot 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

5. De beklaagde beweert dat alles opgekuist, dus hersteld zou zijn. Het is echter niet aangetoond dat alle bedrijfsafvalstoffen werden verwijderd. Het opgelegde afvalverwijderingsbevel is trouwens definitief en de beslissing hierover behoort niet tot de saisine van het hof.

Gelet op het talmen van de beklaagde in het verleden om tot het volledig herstel over te gaan en het voortschrijden van de wederrechtelijke toestand, wordt terecht de verbeurde van een dwangsom gevorderd bij niet naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van de veroordeelde om nu effectief zelf tot herstel over te gaan of over te laten gaan. Een vrijwillige uitvoering van de opgelegde herstelmaatregelen geniet vanuit het oogpunt van het algemeen belang de voorkeur, gezien een ambtshalve uitvoering van de herstelmaatregelen kosten voor de gemeenschap veroorzaakt, waarbij er geen enkele zekerheid bestaat over de recuperatie van deze kosten.

De door de eerste rechter verleende hersteltermijn is al verstreken. Bij toepassing van artikel 1385*bis*, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek, bepaalt het hof nog een termijn van drie maanden na het in kracht van gewijsde gaan van dit arrest, waarna pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

Er is geen grond om een maximum voor de te verbeuren dwangsom te bepalen, gezien dit *in casu* de effectiviteit van de dwang die moet uitgaan van een dwangsom zou beperken, wat nodeloze uitvoeringskosten voor de gemeenschap zou kunnen veroorzaken. De beklaagde heeft de uitvoering van de herstelmaatregelen volledig zelf in handen en kan de verbeuring van de dwangsom of het oplopen van de verbeurde dwangsommen vermijden door het herstel uit te voeren.

Dictum

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,
- 25, § 1, Materialendecreet.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat gelet op de verklaringen van hoger beroep en vervolgens de grievenformulieren het enkel te oordelen heeft over de strafmaat, de bijdrage aan het Slachtofferfonds en de dwangsom gekoppeld aan het opgelegde afvalverwijderingsbevel.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en er ten gronde over beslissend:

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de beklaagde _____ voor de bewezen telastleggingen A, B, C, D1, D2 en E samen tot een geldboete van 1.500 euro, vermeerderd met deciemmen tot **12.000 euro** of een vervangende gevangenisstraf van drie maanden;

gelast voor de beklaagde _____ voor een termijn van drie jaar gewoon uitstel van de tenuitvoerlegging van de helft van de opgelegde geldboete;

sprekt voor de beklaagde _____ de verbeurdverklaring uit van de **vermogensvoordelen** voor een equivalent bedrag van **10.000 euro**;

verbindt aan het opgelegde afvalverwijderingsbevel een **dwangsom van 150 euro** te verbeuren per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van het bevel en dit ten vroegste vanaf drie maanden nadat dit arrest in kracht van gewijsde is;

veroordeelt de beklaagde _____ tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciemmen en zo gebracht op 200 euro als bijdrage tot de financiering

van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde tot betaling van de kosten van de strafvordering in beroep, voor het openbaar ministerie begroot 117,58 euro.

|

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 30,00
Afschriften akten HB:	€ 6,00
Opstelrecht ber. bekl.:	€ 35,00
Dagv. bekl.:	€ 35,89
	€ 106,89
+ 10 % :	€ 10,69
Totaal :	€ 117,58

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en plaatsvervangend magistraat _____ en in openbare rechtszitting van **5 juni 2025** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van _____ advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____